

Пиѐмо IX.

(Поставяне вѐнецъ върху Щросмайеровата статуя. Испращането ни. Общо хоро и пѐсни. Прощаване на станция Шидъ. Сърбски специаленъ тренъ. Посрѐщане и испращане въ Бѐлградъ. Стигане въ София).

Въ 6 1/2 часа се даде разпореждане да се строимъ. Багажътъ си вземахме въ рѐцѐ и къмъ 7 часа потеглихме къмъ гарата, като прѐдварително се отбихме въ академията за да се поклонимъ прѐдъ статуята на Щросмайера, която е въ академията, и положимъ вѐнецъ. Тукъ г-нъ Д-ръ Чавовъ каза нѐколко думи, съ които истѐкна заслугитѐ на великия хърватски патриотъ къмъ Славянството и бѐлгаритѐ, помощитѐ му къмъ бр. Миладинови и други бѐлгари студенти нуждающи се. Отъ тукъ ние бързо закрачихме за къмъ гарата, гдѐто стигнахме въ 8 часа.

Гарата бѐше прѐпълнена съ народъ, който бѐ дошълъ да изпрати своитѐ вече познати бѐлгари. Забѐлѐжаваше се, че на хърватитѐ имъ бѐ много мъчно, гдѐто така скоро се раздѐлятъ съ бѐлгаритѐ. Много отъ тѐхъ молиха юнацитѐ да останатъ. Нѐкои останаха. Но повечето рѐшиха да се трѐгне, понеже, ако се остане, валидността на билета се губи, и трѐбва да се плаща на цѐла цѐна билета за връщане. Такъвъ луксъ не можехме да си направимъ, понеже на много души срѐдствата не допущаха.